

[Wilhelm]

fremmede lande, og hvor de mennesker, den pågældende havde bistået, var hans broder, hans svigerinde og et barn, som ingen har noget som helst terrorisme på. Det er over for denne fuldstændig uansvarlige bølge, der kan ramme hvad som helst, vi synes, det er nødvendigt at præcisere begrebet.

Jeg har samtidig sagt, at begrebet individuel terrorisme heller ikke er dækkende, og at vi f. eks. gerne vender os mod den statslige terrorisme, som bestemt ikke er individuel, men statsligt udført terrorisme, som der gives mange eksempler på: bombardementer af flygtningelejre, terrorbombninger af en hel befolkning, udslettelse af store landbrugsområder direkte som terrorhandlinger over for en befolkning osv.

Dér er det interessant – jeg ved ikke, hvor mange der i dette ting overhovedet er opmærksom på det – at da FN-samlingen sidste år på vestligt initiativ drøftede en resolution, eller hvad det hedder dovrede, imod terrorisme, og da de arabiske lande så kom og sagde, at det ville de da gerne være med til, hvis den bare også kom til at omfatte statslig terrorisme, så skulle de vestlige lande ikke længere nyde noget af den, og så blev den lagt i skuffen.

Til det sidste af hr. Bernhard Baunsgaards spørgsmål kan jeg bekræfte, jeg tror for 117. gang, at VS tager afstand fra og har hele tiden taget afstand fra de handlinger, som Rote Armee Fraktion-medlemmerne er karakteriseret ved.

Glistrup (FP):

Som det udtrykkeligt fremhæves i bemærkningerne, er forslagsstillerne i allerhøjeste grad opmærksom på, at de sidste 100 års kulturdebat har afklaret de umådelig store ulemper, der er forbundet med dødsstraf. Det er udgangspunktet for de betragtninger, der findes i bemærkningerne, hvor man altså forsøger at fremdrage de forhold, der kan tale for og imod, at man med henblik på denne helt nyopdukkede samfundsfarlige forbrydelsesform anvender dødsstraf.

I denne debat frem og tilbage forsøger forslagsstillerne at sige tingene lige ud, således at man kan se, hvad der i grunden ligger af styrke i de forskellige momenter, og herunder indgår også den sætning, som altså er faldet fru Nathalie Lind så hårdt for brystet,

om neuropæiseringen. Der ligger da ikke nogen som helst antydning af, at vi tror, Helmut Schmidt eller de andre ledende tyskere er glade og lykkelige for at få denne Sicherheitspolizei-overvågning, som vi rent faktisk må konstatere de har, men det kan bare ikke nytte noget at stikke hovedet i busken og sige, at det fænomen ikke eksisterer. Vi må fremdrage verden, sådan som verden er. Det er en makaber, uhyggelig diskussion, vi er inde i, men det er en diskussion, som vi er nødt til at tage; når vi skal leve op til vort ansvar som folketings, må vi sige tingene ved deres rette navn. Men jeg vil ikke på nogen måde, som fru Nathalie Lind synes at antyde, tages til indtægt for, at jeg af den grund angriber den vesttyske stats ledelse, for når den vesttyske stats ledelse har måttet tage de skridt, man har måttet tage, beror det jo på, at man må bekæmpe endnu mere afskyelige ting, og at man står med armen bundet på ryggen i kraft af den vesttyske grundlovs § 102, som forbyder Vesttyskland at anvende det, der ville være det hensigtsmæssige middel for Vesttyskland i den foreliggende situation, nemlig dødsstraf.

Præcis det samme er i og for sig svaret til fru Annelise Gotfredsen, når hun tror, at jeg eller forslagsstillerne i det hele taget går ind for den østeuropæiske diktaturform, fordi vi i vores søgen efter, hvor man kan finde momenter, der peger i den ene og anden retning i den drøftelse, vi nu er inde i, finder noget, som er godt inden for Østeuropa. Forslagsstillerne tror ikke, at anvendelse af dødsstraf, som er en kort, hurtig proces, vil inficere vort land i retning af at udvikle sig ad de østeuropæiske baner. Derimod tror vi, at hvis vi i en menneskealder eller to skal have siddende Baader-Meinhof-folk i vores fængsler, vil vi brutalisere det danske samfund og kunne udvikle det i retning af østtyske tilstande, og det er en af hovedårsagerne til, at vi har fremsat forslaget.

Så var fru Nathalie Lind og flere andre talere inde på, at der var enkeltheder i lovforslaget, som man fra venstres og de andre partiers side vendte sig imod med afsky, og det siger sig selv – det har debatten da også først og fremmest været præget af – at det er hovedprincippet: skal vi have dødsstraf i disse særlige tilfælde eller skal vi ej, som er temadebatten her. Men hvis man går ind for dødsstraf som resultatet af disse umådelig